

§ 2. Wszystkie miejscowości zaliczone do czwartej klasy dodatku drożynianego przenosi się z ważnością od powyższego terminu do trzeciej klasy dodatku drożynianego.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

708.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 24 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustaw obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej lub w poszczególnych jej częściach w sprawach odbudowy.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brastawskiego rozciąga się moc obowiązująca:

- 1) ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. P. P. P. № 20 poz. 229);
- 2) ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. o pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny (Dz. P. P. P. № 63 poz. 368), oraz ustawy z dnia 21 stycznia 1921 r. zmieniającej art. 8 ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. w brzmieniu ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny (Dz. U. R. P. № 13 poz. 72);
- 3) ustawy z dnia 2 marca 1920 r. o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. № 24 poz. 143).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
Rybczyński

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamieński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

709.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 24 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie uposażenia wojskowych powołanych do ćwiczeń oraz powołanych do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej.

Na zasadzie art. 36, 37 i 62 ustawy tymczasowej z dn. 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106 poz. 699) zarządza się co następuje:

§ 1. Wojskowi powołani do ćwiczeń z rezerwy lub pospolitego ruszenia otrzymują jako uposażenie:

- a) oficerowie i chorążowie za każdy dzień służby od dnia stawienia się do służby do dnia zwolnienia, dzienną płacę wynoszącą $\frac{1}{30}$ część płacy podstawowej posiadanego stopnia, ryczałtu miesięcznego na umundurowanie i ekwiwalentu żywnościowego dla własnej osoby unormowanych dla oficerów i chorążych w służbie czynnej.

O ile oficer lub chorąży powołany do ćwiczeń pełni służbę poza miejscem swego zamieszkania, otrzymuje on nadto zakwaterowanie przejściowe na koszt Skarbu na tych samych warunkach, jak oficerowie i chorążowie w służbie czynnej;

- b) szeregowi dzienny żołd zależnie od posiadanego stopnia, obliczony w stosunku $\frac{1}{10}$ części żołdu dekadowego szeregowych, pełniących obowiązkową służbę wojskową, za każdy dzień służby od dnia przyjęcia w stan wyżywienia wojska. Nadto otrzymują oni wyżywienie, wyekwipowanie oraz kwaterę narówni z szeregowymi, pełniącymi obowiązkową służbę wojskową.

§ 2. Oficerowie mianowani w rezerwie otrzymują przy pierwszym powołaniu na ćwiczenia dodatek na umundurowanie i wyekwipowanie w wysokości unormowanej dla oficerów mianowanych w służbie czynnej, nie otrzymują natomiast części miesięcznego ryczałtu na umundurowanie.

§ 3. Wojskowi z rezerwy lub pospolitego ruszenia, powołani do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej, jakoteż ochotnicy, otrzymują jako uposażenie od dnia stawienia się do służby względnie przyjęcia w stan wyżywienia wojska:

- a) oficerowie i chorążowie uposażenia w wymiarze takim jak oficerowie i chorążowie w służbie czynnej z wyjątkiem dodatków za występę lat;
- b) szeregowi uposażenie w wymiarze takim samym jak szeregowi pełniący obowiązkową służbę wojskową.

Wojskowi ze stanu spoczynku, powołani do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej, otrzy-

muja uposażenie w wymiarze takim samym, jak wojskowi zawodowi.

§ 4. Oficerowie i chorążowie, wymienieni w § 3 niniejszego rozporządzenia otrzymują ponadto:

- a) mający najbliższą rodzinę w rozumieniu ustawy tymcz. z dnia 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106 poz. 699) o ile wskutek powołania do służby czynnej zmienili miejsce swego zamieszkania i z tej przyczyny prowadzą dwa domy — dodatek na mieszkanie dla rodziny płatny z góry wraz z uposażeniem od dnia 1 — następnego miesiąca po zgłoszeniu się do służby;
- b) kawalerowie i wdowcy bezdzietni składowe do 1 — dnia miesiąca, w którym zgłosili się do służby, płatne z góry wraz z uposażeniem w wymiarze, który ustali Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 5. O ile powołany do ćwiczeń lub do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej stawić się ma do służby w miejscowości poza miejscem swego zamieszkania, przysługuje mu uposażenie od dnia wyjazdu celem zgłoszenia się do służby, do dnia powrotu do swego miejsca zamieszkania, nadto otrzymuje on zwrot kosztów podróży tam i z powrotem.

§ 6. Wypłatę uposażenia, unormowanego w § 1 niniejszego rozporządzenia, skutecznie należy co 10 dni z końcem dekady, przyczem za pierwsze 10 dni wypłaca się uposażenie z góry przy zgłoszeniu się do służby.

Wypłatę uposażenia, unormowanego w § 3 niniejszego rozporządzenia, skutecznie należy oficerom i chorążym miesięcznie z góry, szeregowym co 10 dni z góry, przyczem o ile zgłoszenie się do służby, względnie przyjęcie w stan wyżywienia wojska ma miejsce w ciągu miesiąca, przysługuje za ten miesiąc uposażenie, obliczone dziennie za odpowiednią ilość dni służby.

§ 7. Przez czas pobierania przez wojskowych w służbie czynnej dodatków drożyznianych, przysługują one również wojskowym, powołanym do ćwiczeń lub do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej, obliczone na tych samych zasadach, jak dla wojskowych w służbie czynnej.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1922 r.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

Minister Skarbu:

Jastrzębski

710.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 28 sierpnia 1922 r.

w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych za służbę nocną.

Na podstawie art. 11 ustawy z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych zarządza się co następuje:

§ 1. Urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze pocztowi, telegraficzni i telefoniczni należący do resortu Ministerstwa Poczty i Telegrafów otrzymują za pełnienie służby w porze nocnej, a mianowicie między godziną 22 a 6 odrębne wynagrodzenie za każdą godzinę służby nocnej przypadającej w tych godzinach.

§ 2. Jednostkę wynagrodzenia stanowi należytość za godzinę służby nocnej, przyczem służba trwająca mniej niż 30 minut liczyć się będzie za pół godziny, służba zaś trwająca ponad 30 minut, aczkolwiek nie wypełnia całej godziny pracy, liczyć się będzie za całą godzinę nocnej służby.

§ 3. Aż do czasu definitywnego uregulowania należytości za nocną służbę w myśl zasad, przyjętych w wydać się mającej nowej ustawie o uposażeniu funkcjonarjuszów pocztowych — ustala się jednostkę wynagrodzenia za nocną służbę (t. j. za godzinę nocnej służby) jak następuje:

- a) dla urzędników:

w I klasie dodatku drożyznianego	70 marek
" II " " " "	60 "
" III " " " "	50 "
- b) dla niższych funkcjonarjuszów w wysokości dwóch trzecich ($\frac{2}{3}$) kwoty przypadającej dla urzędników (punkt 2).

§ 4. Za służbę nocną, opłacaną w podany wyżej sposób, uważa się jedynie służbę faktycznie pełnioną w nocy. Natomiast za czas przerw podczas służby całonocnej pobierać będą funkcjonarjusze połowę należytości określonych w § 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Funkcjonarjusze, pełniący służbę całonocną w rozumieniu § 1, zwolnieni są od pracy w dniu bezpośrednio następującym po służbie nocnej.

§ 6. Godzina służby nocnej, opłacanej w sposób, podany w § 3 liczy się narówni z godziną służby dziennej.

§ 7. Od pobierania należytości za nocną służbę wykluczeni są funkcjonarjusze, których służba nocna zbiega się z takimi czynnościami służbowymi, za które opłaca się odrębne wynagrodzenie poza płacą normalną (np. wynagrodzenie za służbę w pocztach ruchomych, ewentualne dodatkowe wynagrodzenie w służbie technicznej i t. p.).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1922 r.